

Perinteikäs ottelu: Kirkonpellon Pallokerho vs Aikapojat

Aikapojilla voittoisa jalkapalloretki Helsinkiin

► Useat lapualaiset, ja myös entiset lapualaiset, pitävät kauniisti ja arvostettavasti monista hyvistä perinteistä kiinni. Perinteisiin ja samalla tähän aikaan kuuluu äskeisenä lauantaina Helsingin Santahaminassa jysitty jalkapallo-ottelu Kirkonpellon Pallokerho - Virkiä/Aikapojat.

Lapualaiset - eli siis Virkiä/Aikapojat - keativät lämmön ja pelin ankaruuden paremmin ja voittivat niukasti, mutta ansaitusti pääkaupunkiseudulla asuvat entiset lapualaiset - eli KPPK:n - luvuin 1-2 (0-0).

Kamppailu järjestettiin 31. kerran. Aikapojilla on nyt tilastoissa 17 voittoa KPPK:n 11 voittoa vastaan. Kolme kertaa joukkueet ovat pelanneet tasan. Maaliero on Aikapoikien hyväksi 77-57.

Kaikki lauantaisen kamppailun maalit syntyivät jälkijaksolla: 0-1 numerot löi taululle Aikapoikien englantilaisvahvistus **Simon Gray**. KPPK:n **Lauri Pelanteri** rävytti upealla pääpuskulla pelin tasoihin: 1-1. Lopullisen niitin tähän perinneoitokseen ja Aikapoikien eduksi holautti gebardinnopea **Jarmo Huttunen**, jonka aikaan saamat numerot 1-2 syntyivät

Pelin jälkeen suoritetaan aina perinteinen kättelykierrös. Hyvä peli!

vät päättäväisen etenemisen tuloksena. Maalintekijät Pelanteri ja Huttunen palkittiin.

Ottelun tempo hillittyä

Ottelun avausjakso oli verokaista tunnustelua. Ottelun tempo ei tuossa vaiheessa järin

kummoinen ollut, mutta pelaajilla oli silti halu saada pelin aikaan. Halu ei kuitenkaan tuottanut tulosta: avausjakso päättyi ”kiikarilukemin” 0-0.

Toisella puoliajalla tehtiin kamppailun kaikki maalit. Tuo tosio johtui enemmän

yleisestä väsymyksestä ja puolustusvirheistä kuin siitä, että kamppailun tempo olisi sanottavasti noussut alkuhetkistä. Joka tapauksessa maalit olivat ottelun suola ja fakiiri Kronblomina hääri etenkin KPPK:n Lauri Pelanteri, jon-

ka pääpuskumaali oli ihanaa katsottavaa.

Pallo tottelee edelleen

KPPK:n ja Aikapoikien välisessä pallotaistossa liikehti miehiä, jotka ovat touhunneet myös tosi merkittävässä peleissä seuratuilla viheriöillä. Suomea kuudessa alle 21-vuotiaitten maaottelussa 1970-luvulla edustanut **Olavi ”Olke” Linjamäki** liikehti ja liekehti aikoinaan samalla kentällä ja samassa pelissä kuin Italian Paolo Rossi, vuoden 1982 MM-kisojen maalikuningas ja tuon saman vuoden - siis 1982 - Euroopan parhaaksi jalkapalloilijaksi valittu hyökkääjäsuuruus. Eli Olke on pelannut sellaista miestä ja sellaisia miehiä vastaan, jonka moni meistä on nähnyt vain televisiossa tai lehtien sivulla!

Aikapoikien Olke Linjamäki on loistonsa päivistä hidastunut ja harmaantunut, mutta pallo totteli häntä yhä hyvin kuin valiokoira kouluttajaa. Olke ehti ottelus-

sa myös ns. tuhannen taalan paikkaan, mutta herrasmiehenä hän siirsi pallon pelitoverilleen, joka ei siinä sitten kumminkaan kyennyt maalaamaan.

Jalkapallon syvin olemus

Aikapoikien 66-vuotiaalla ikipelaajalla **Raimo ”Rate” Vierikolla** on yhä tietoisuudessaan jalkapallon syvin olemus. Siitä on vain noin neljäkymmentä vuotta, kun Rate pelasi 2 A-maaottelua jalkapallossa - mutta tuntui kaikesta, että tuo tosio oli tapahtunut vasta eilen.

Aikapoikien **Esko Koski** ei ole oikeastaan muuttunut lainkaan noin 30 vuoteen. Hän herhilöi pelikentillä kuten ennen, ja kommentoi tuntuusti vähän kaikkea kamppailun jälkeen.

KPPK teki kamppailun kulessa oman seuraennätyksensä: KPPK onnistui syöttämään peräti viisi perättäistä syöttöä omilleen. KPPK:lla oli merkittävää epäonnea, sillä joukkueen kuntoisuusihme, lentokapteeni ja kapteeni **Jukka ”Juki” Koivisto** reväytti takareitensä ja hän joutui pysyvästi vaihtoon.

Koiramiehenä tunnettu **Vili Vessonen** ei jaksanut enää pelata likikään siten kuin muinoin Lapualla ja Vili olikin jatkuvasti pyytämässä vaihtoa - kentältä kentän reunalle!

KPPK:n tärkeä seuratoimintahenkilö **Ari Latomäki** valokuvasi kamppailua, pyrähti välillä kentälle - ja palasi valokuvaamaan.

Aikapoikien ja KPPK:n vuotuiset keskinäiset kamppailut todistavat sitä, että jalkapallolokulttuuri on Lapualla ollut - ja on - todistetusti pitävää. Aikapoikien ja KPPK:n ottelut ovat pelimiesten urheilutapahtumia, mutta kyseessä on myös kulttuuria, veljeyttä ja sosiaalisuutta sekä kummallekin joukkueelle kahden vuoden välein kiva kesäretki.

HANNU RANTA

Joukkueet yhteiskuvassa ottelun jälkeen. Kuvat Ari Latomäki

Näyttely: Risto Vähämäen valokuvia taidemuseon aulassa

Luonnon upeus välittyy kuvien kautta

MIRA UUSIHAUTA-KOIVU
mira.uusihauta-koivu@lapuansanomat.fi

► Kauniit maisemat Alajoelta, ladot, peltolakeuksien kasvit ja eläimet, nämä kaikki ovat tehneet **Risto Vähämäkeen** suuren vaikutuksen.

Hän haluaa valokuviansa kautta tuoda myös muiden nähtäville tuon kaiken luonnon kauneuden ja sen vaikutavuuden, jonka on itse vahvasti kokenut. Luonnon kuvaaminen tuli kuvioihin mukaan vähän yllättäen.

– Harrastin kilpajuoksua ja jalkavamman takia se ei enää onnistunut. Tilalle tuli luonnossa liikkuminen ja valokuvaus, joka vähän yllättäenkin on antanut upeita elämyksiä, Vähämäki toteaa.

Luonto ja siellä tulevat visuaaliset kokemukset ovat antaneet Vähämälle suuria elämyksiä tunnetasolla. Läheistä mieleistä kuvattavaa seutua löytyy kotipaikan läheltä, mutta kuvia on myös esimerkiksi Kuusamosta.

– Alajoki on ollut minul-

le tärkeä paikka jo nuoruusvuosista saakka, keväisin on hienoa seurata muun muassa lintujen muuttoa.

Vähämäki on aikaisemmalta koulutukseltaan biotekniikan insinööri. Hän on opiskellut lukuvuoden 2015-2016 valokuvaamista Kuusamon kansanopiston valokuvauslinjalla.

► **Risto Vähämäen valokuvia on esillä Taidemuseon aulassa syyskuun loppuun saakka.**

Risto Vähämäen näyttelyä pystyttämässä Rauno Lepistö ja museokaupan yrittäjä Pirkko Mäenpää.